

714.

**OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

z dnia 9 maja 1950 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej.

Na podstawie pkt. III uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1950 r. w przedmiocie zmiany uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej, ogłaszam w załączeniu jednolity tekst uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej, z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1950 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr**

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 maja 1950 r. (poz. 714).

**UCHWAŁA
ŚCISŁEGO PREZYDIUM
KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW**

z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie powołania Zakładowych Komisji Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej.

Zgodnie z wnioskiem Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych stanowi się, co następuje:

§ 1. Dla rozstrzygania sporów, mogących wyniknąć na tle stosowania norm pracy, powołuje się we wszystkich wytwórczych zakładach pracy w uspołecznionej części gospodarki narodowej Zakładowe Komisje Norm Pracy dla orzekania w sporach, wynikłych na tle stosowania norm pracy, zwane dalej w skrócie: „Komisjami”.

§ 2. Komisje są organami orzekającymi na wniosek pracownika lub grupy pracowników zakładu o słuszności normy pracy, od której wykonania i przekroczenia zależne jest wynagrodzenie pracownika, lub grupy pracowników.

§ 3. 1. Komisja działa w składzie najwyżej 6 osób, z których połowę deleguje rada zakładowa zakładu pracy, połowę — administracja zakładu.

2. W większych zakładach pracy mogą być tworzone za zgodą administracji zakładu i rady zakładowej Oddziałowe Komisje, działające pod nadzorem Komisji.

Oddziałowe Komisje orzekają w imieniu Komisji i działają w składzie najwyżej 6 osób, delegowanych w sposób, określony w pkt. 1.

3. Zakładowe i Oddziałowe Komisje zbierają się poza godzinami normalnej pracy zakładu, względnie zmiany, w której zatrudnieni są członkowie Komisji.

§ 4. 1. Pierwsze zebranie Komisji zwołuje dyrektor zakładu w porozumieniu z radą zakładową. Na pierwszym zebraniu Komisji członkowie Komisji dokonają wyboru przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego. Jeśli przewodniczącym Komisji wybrany zostanie jeden z delegatów administracji zakładu, to zastępcę przewodniczącego należy wybrać spośród delegatów rady zakładowej i odwrotnie.

2. Obradom Komisji przewodniczy kolejno przewodniczący i zastępca przewodniczącego.

§ 5. 1. Komisja wydaje orzeczenie na podstawie jednoznacznej decyzji wszystkich jej członków. W przypadku, gdy jednoznaczności tej osiągnąć nie można, Komisja wydaje orzeczenie oddalające spór. Od orzeczenia, oddalającego spór, może dyrekcja zakładu lub rada zakładowa wnieść odwołanie do Głównej Komisji Norm Pracy przy danym Centralnym Zarządzie Przemysłu (C.Z.P.). Jeśli odwołanie takie nie zostanie wniesione w ciągu 2 dni od dnia wydania orzeczenia — orzeczenie nabiera mocy ostatecznie wiążącej.

2. Komisja nie może stanowić o zmianie obowiązujących zakład pracy norm pracy, współczynników ułatwienia względnie utrudnienia oraz normatywów (elementów norm stanowiących podstawę do obliczenia norm pracy), ustanowionych przez Ministerstwo, lub C.Z.P. w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

W przypadku zastrzeżeń co do słuszności norm, współczynników i normatywów, ustanowionych jak wyżej, Komisja skierowuje umotywowany wniosek do Głównej Komisji Norm Pracy przy C.Z.P. o wprowadzenie koniecznych zmian. Wniosek ten Komisja przesyła za pośrednictwem administracji zakładu, działającej w porozumieniu z radą zakładową.

§ 6. 1. Komisja obowiązana jest rozpatrzyć spór i wydać orzeczenie w zasadzie najpóźniej w piątym dniu od dnia wniesienia sporu.

2. Sekretariat Komisji powiadamia na piśmie pracownika, wnoszącego spór, oraz administrację zakładu o dniu i godzinie zebrania Komisji dla rozpatrzenia sporu.

3. Spór może być rozpatrzony również pod nieobecność zainteresowanego pracownika, jeśli pracownik nadeśle przed wyznaczonym dniem zebrania Komisji wniosek o rozpatrzenie sporu w jego nieobecności. Komisja może jednak zażądać stawienia się pracownika wiodącego spór, a w razie jego niestawienia — odroczyć rozpatrzenie sporu najwyżej jednak na dalsze 5 dni.

§ 7. 1. Komisja wydaje orzeczenie po zbadaniu, czy wprowadzona dla danej pracy norma pracy jest zgodna z wzorcową normą pracy, obowiązującą dany zakład pracy, z uwzględnieniem obiektywnych wskaźników, ułatwiających lub utrudniających wykonanie wzorcowej normy pracy. W tym celu Komisja obowiązana jest przed wydaniem orzeczenia wysłuchać osobę odpowiedzialną za wprowadzenie spornej normy pracy. Osobą tą winien być z reguły zakładowy technik normowania pracy.

2. W przypadku uznania przez Komisję spornej normy pracy za niezgodną z wzorcową normą pracy, lub w przypadku stwierdzenia zastosowania niewłaściwych wskaźników ułatwienia lub utrudnienia, administracja zakładu obowiązana jest wprowadzić dla danej pracy, w porozumieniu z radą zakładową i w ciągu 5-ciu dni, nową normę, opartą na wzorcowej normie pracy i na właściwych wskaźnikach ułatwienia lub utrudnienia.

3. W przypadku uznania przez Komisję normy, ustalonej przez zakład pracy dla czynności niepowtarzających się, za niesłuszną — administracja obowiązana jest w porozumieniu z radą zakładową w ciągu 5-ciu dni wprowadzić nową normę uwzględniającą wskazania Komisji.

4. W przypadku uznania przez Komisję normy obliczeniowej (opracowanej w zakładzie pracy na podstawie obowiązujących normatywów) za niesłuszną na skutek przeprowadzenia błędnego rachunku lub użycia niewłaściwych elementów normatywów — administracja obowiązana jest, w porozumieniu z radą zakładową, wprowadzić w ciągu 5-ciu dni nową normę prawidłowo obliczoną.

§ 8. 1. Do czasu wprowadzania przez administrację nowej normy obowiązuje norma dotychczasowa.

2. Straty, wynikłe dla pracownika na skutek stosowania normy uznanej prawomocnym orzeczeniem Komisji za nieprawidłową, muszą być pracownikowi wyrównane za okres od dnia wniesienia sporu pod obrady Komisji.

§ 9. Komisja ma prawo wystąpić do Głównej Komisji Norm Pracy danego przemysłu z umotywowanym wnioskiem o rewizję obowiązujących zakład norm pracy również i z własnej inicjatywy, bez wyczekiwania na wniesienie sporu.

Wniosek ten zaopatrzony w opinię rady zakładowej Komisja przesyła za pośrednictwem administracji zakładu.

Administracja zakładu przesyła wniosek do Głównej Komisji Norm Pracy najpóźniej w ciągu 3 dni po otrzymaniu wniosku, dołączając do niego swoją opinię.

§ 10. Komisja może w razie potrzeby powoływać rzeczoznawców spośród inżynierów, techników lub przodowników pracy, zatrudnionych w uspołeczniowanych zakładach pracy tej gałęzi przemysłu, do której należy zakład, przy którym Komisja działa.

§ 11. Na podstawie własnej praktyki Komisja ma prawo wystąpić:

1) do administracji zakładu z wnioskiem o usunięcie przeszkód, utrudniających pracownikom wykonywanie i przekraczanie norm ze wskazaniem środków dla ich usunięcia;

2) do rady zakładowej — w sprawie zorganizowania pomocy przodowników pracy dla pracowników nie wykonujących norm, lub pracujących metodą mało wydajną.

§ 12. Zakład pracy obowiązany jest dostarczyć lokalu na zebrania Komisji oraz udzielić pomocy technicznej dla uruchomienia Sekretariatu, pokrywając potrzebne wydatki ze środków obrotowych zakładu.

§ 13. Powoływanie dla rozstrzygnięcia sporów, wynikających na tle stosowania norm pracy innych komisji, których działalność nie byłaby oparta o postanowienia tej uchwały, jest zakazane.

§ 14. Posiedzenia Komisji są jawne.

§ 15. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.